

воти и казва: „Ние живѣемъ на земята само единъ пжтъ и слѣдъ това умираме.“ Тия хора мязатъ на плитки барики, водата на които е дълбока само 3-4 сантиметра. Когато нѣкой човѣкъ казва, че теорията за прѣбраждането не е за неговата глава, това подразбира, че дълбоката вода не е за него. Той не може да плава въ такава вода, има опасностъ да се удави. И наистина, коя философия може да докаже, че човѣкъ въ единъ животъ може да добие всичко това, съ което разполага днесъ? Човѣкъ разполага съ редъ дарби и способности, съ редъ положителни и отрицателни качества въ своя характеръ, за които едва ли и най-гениалниятъ философъ би могълъ да докаже, че тѣ сж резултатъ само на единъ животъ.

Въ единъ отъ американскитѣ богословски университети, професорътъ по богословие разглеждалъ прѣдъ студентитѣ си въпроса за създаването на свѣта въ букваленъ смисълъ, като имъ казвалъ, че свѣтътъ билъ създаденъ въ шесть дни, каквито ние познаваме днесъ: шесть денонощия по 24 часа. Казвате: „Възможно ли е това?“ — За този професоръ е възможно, защото такъвъ е билъ неговиятъ умственъ уровень, степенъта на неговото развитие; такива сж били неговитѣ възгледи за живота. Много учени, философи и богослови разглеждатъ този въпросъ другояче. Това показва, че ученитѣ хора се различаватъ помежду си по степенъта на своето развитие. Такава разлика сжществува и между светиитѣ, адепитѣ, ангелитѣ, арахангелитѣ и т. н. Това трѣбва да насърдчава, да окуражава хората, а не да ги обезсърдчава. Красотата на живота седи въ разнообразието. Въ какво седи цѣната и красотата на нѣкоя плоча, намѣрена нѣйдѣ въ земята още отъ най-стари врѣмена? — Въ разнообразието на надписитѣ по нея. Ако тя бѣше гладка, полирана, нѣмаше да бжде тъй цѣнна. Надписитѣ, надраскванията на плочата привличатъ вниманието на хората. Тѣ напръгатъ ума си да четатъ, да разбератъ смисъла